

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

XXV. Differentia 10. Iure Canonico qui obtinuit licentiam à Papa
renuntiandi dignitati, vel beneficio cogitur cedere, nec recipere potest,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

Iure Canonico qui obtinuit licentiam à Papa renuntiandi dignitati, vel beneficio cogitur cedere, nec recipere potest, c. Quidam cedendi, d: renunc.

At Iure Civili qui cessit bonis suis, in integrum ex pœnitentia potest illa recuperare, l. Is qui, ff. de his, qui ced.

bon. poss. Barr. 115. Ioann. Bapt. à S.

Blasio 134.

I. **C**Asum *Glossa* sic format: Quidam impetrant licentiam cedendi beneficio, eaque obtentâ cedere nolunt: compellendos igitur esse ad cessionem Papa mandat. Additur causa, quia vel propter Ecclesiæ utilitatem, vel propriam animæ salutem ejusmodi postulatio fit, quæ utique non sunt impedienda. Præterea cum nihil obstat, perstandum in proposito est, & quod semel placuit, amplius displicere non debet, quodque primò voluntarium fuit, postea fit necessarium, c. 21. de Reg. Iur. in 6. Etenim summæ Pontificis auctoritati, ac benevolentiæ dedecorosum est, absque gravi causa, quæ concessit, revocare; & nolle acceptis uti, magnam in eo, qui postulavit, levitatem arguit.

Nihilominus, ut cum *Gloss. Barbosa* animadvertit in c. Ad nostram, de iure iur. licet quis dimiserit beneficium aliquod, idem ex nova superveniente causa repetere potest, puta, si iterum vacet, si nova electio fiat, & simil. *Flamin. de resignat. be-*

nef. ior. l. 1. q. 13. n. 43. Barb. Tract. de claus. n. 150.

II. Quod verò leges attinet, secundum illas, qui bonis suis cessit, recuperare illa potest, quando cessionis pœnitet.

*l. Quemadm. ff. de cessione bonorum, ubi legimus: Quem pœnitet bonis cessisse, potest defendendo se consequi, ne bona eius vaneant. Cur ita? quia ante rerum venditionem bonis suis non caret, l. Is qui bonis, eod. Atque in hoc benignitas Juris novi cernitur, & cessionem bonorum, & eorundem resumptionem debitoribus permittens. Nam antea vendebantur bona statim juxta l. Juliam, & debitori ne ad victum quidem, & cultum relinquebatur. V. *Hotoman. 24. Illustr. Grot. in cit. l. Greg. Tholesan. l. 22. c. 8.* Ubi circa fin. explicat, etiâ quænam bona cedens retinere possit, nimirum relicta testamento cum prohibita alienatione: item feuda, non tamen usumfru-*

ctum eorum, ut *Baldus* notat.